

שור שנגח את הפרה פרק חמישי בבא קמא. מ"ח.

עין משפט
גב מצוה

(א) [על ד. וי"ג].
(ב) לוקמ נה. (א) [על ע"ג].
(ד) [על מ: ט"ג].
(ה) [על מ: ט"ז]. (ז) [על
ד"ה א"כ]. (ח) [על מ:]

תורה אור השלם

1. ובי יפתח איש בור או
כי יכרה איש בר יצא
ויקטנו ויפלו שקוה שור או
חמור: שמות כא לג

הגהות הב"ח

(א) נ"כ אמר ס"ח גלגל.
כ"ב ע"י מ"ש מ"ה ב"ח
דף ט"ז ע"ב: (ב) ה"ח
ד"ה א"כ: דלמך ו"כ
וה"ה דומה לפטור כל
חלם גבור:

גליון הש"ס

ר"ח ר"ח א"כ: ו"כ
ר"ש"ו א"ח ר"ח: ע"ח
לע"ל דף ט"ז ע"ב: ח"ח
ד"ה א"כ: ולקמן דף ט"ז
ע"ב: ח"ח ד"ה ב"ח:

הוא טן בנחל הניוק. דכיון דהי"ב ליה בעל חצר רשותא לעילוי
דוכתא חקני ליה בגוה והוא ליה חצר הניוק וחסר השומפין דפטור
נה על השן ועל הרגלו ה"מ משומף לחבריה דחסר של שניהם אבל
שור מעלמא דעל וזיק לחד מינייהו ובער בשדה אחר [שמות כג] קריין
זיה: **בכרשום הכניס** לאו דוקא
כלומר לא בשדה אחר דניוק קרינא
זיה: **מאי בכרשום ומאי שלם בכרשום**.
נקרן א"ן חילוק בין חצר הניוק לרה"ר
אי אמרת בשלמא פטור ומייב בעל
החצר היינו דשלל בכרשום פטור דל"ן
עלוי לשמרו: ולא משלמא אלא חני
נוק. והאי פטור מנוק שלם קאמר
וכרשום חייב מ"ט: **כרשום**. עו:
חביל. נחמס: **הכל בכרשום קביל**
עליה נטירותא. דכנהמו. וטעמא
דכרש' לאו משום דקסבר דמאן דעל
בכרשום קביל עליה נטירותא דכהנת
בעל חצר דהא איהו הוא דשני לעילוי
כולה רבנן היא ואוקי דבעל קדימות
על כרשום לא קביל עליו נטירותא
והכל דמפרש טעמא לקמיה דלמיפת
בעל צניעותא ואסתלקו מריותא דחצר
וגמלא דלוחביה מהאשה שנכנסה
לטחון משום דלא חשק למילתיה
הוא: **למיפת בעל צניעותא**. שנגלה
וצרופניה: **ובעל חצר חייב בנזיק**
הבור. א"ס הפקיר רשותו ואף על גב
דכתיב כי יכרה איש בור ולא [כי]
יכרה שור בור כיה"ה בבור כרה"ר דלאו
עליה דידיה רמייה למלווי: **הכל כיון**
דא"ס ליה למלווייה. מקמי דליפקייה
דהא בור דידיה הוא וכי אפקר כתר
הכי נותן מקלה כרה"ר: **הווק** בו.
שמקל בו: **רבץ פטור**. קס"ד השתא
רבץ ושכר כלם או נתקל בו צ"ה
לאחר שרכן: **וטעמו** נלוו. לאחר
מיקן. ודוקא כליו אבל הוא עלמו חוק
חייב בעל השור ולא פטירין ליה
משום איש בור ולא שור בור דכל
מדי דהו דדייה כשעת נפילה כגון
גללים וכגון שנפלה גמלו ולא העמידה
מחייבין ליה משום בור וא"ע"ג דאיהו
לא כרייה אלא הגמל כרהו כיון דבשעת
נפילה דידיה הוא ועליה לפלקייה כמו
דכרייה איהו דמי ואף על גב דמפקר
ליה כתר שעתא ולא דמי לשורי
שחפר בור בכרשום הריבס דחפריה
לאו דידיה היא ולדליל הנקשר
ברגל התרנגול מאליו דליל לאו
דידיה הוא: **ופוק**. קרי בין
מתכין בין שא"ן מתכין ומיכה בידי
היוקי: הווק. שזה היה עומד
במקומו ובה בעל הביט ומקל בו:
שניהם

הוא טן בנחל הניוק. דכיון דהי"ב ליה בעל חצר רשותא לעילוי
דוכתא חקני ליה בגוה והוא ליה חצר הניוק וחסר השומפין דפטור
נה על השן ועל הרגלו ה"מ משומף לחבריה דחסר של שניהם אבל
שור מעלמא דעל וזיק לחד מינייהו ובער בשדה אחר [שמות כג] קריין
זיה: **בכרשום הכניס** לאו דוקא
כלומר לא בשדה אחר דניוק קרינא
זיה: **מאי בכרשום ומאי שלם בכרשום**.
נקרן א"ן חילוק בין חצר הניוק לרה"ר
אי אמרת בשלמא פטור ומייב בעל
החצר היינו דשלל בכרשום פטור דל"ן
עלוי לשמרו: ולא משלמא אלא חני
נוק. והאי פטור מנוק שלם קאמר
וכרשום חייב מ"ט: **כרשום**. עו:
חביל. נחמס: **הכל בכרשום קביל**
עליה נטירותא. דכנהמו. וטעמא
דכרש' לאו משום דקסבר דמאן דעל
בכרשום קביל עליה נטירותא דכהנת
בעל חצר דהא איהו הוא דשני לעילוי
כולה רבנן היא ואוקי דבעל קדימות
על כרשום לא קביל עליו נטירותא
והכל דמפרש טעמא לקמיה דלמיפת
בעל צניעותא ואסתלקו מריותא דחצר
וגמלא דלוחביה מהאשה שנכנסה
לטחון משום דלא חשק למילתיה
הוא: **למיפת בעל צניעותא**. שנגלה
וצרופניה: **ובעל חצר חייב בנזיק**
הבור. א"ס הפקיר רשותו ואף על גב
דכתיב כי יכרה איש בור ולא [כי]
יכרה שור בור כיה"ה בבור כרה"ר דלאו
עליה דידיה רמייה למלווי: **הכל כיון**
דא"ס ליה למלווייה. מקמי דליפקייה
דהא בור דידיה הוא וכי אפקר כתר
הכי נותן מקלה כרה"ר: **הווק** בו.
שמקל בו: **רבץ פטור**. קס"ד השתא
רבץ ושכר כלם או נתקל בו צ"ה
לאחר שרכן: **וטעמו** נלוו. לאחר
מיקן. ודוקא כליו אבל הוא עלמו חוק
חייב בעל השור ולא פטירין ליה
משום איש בור ולא שור בור דכל
מדי דהו דדייה כשעת נפילה כגון
גללים וכגון שנפלה גמלו ולא העמידה
מחייבין ליה משום בור וא"ע"ג דאיהו
לא כרייה אלא הגמל כרהו כיון דבשעת
נפילה דידיה הוא ועליה לפלקייה כמו
דכרייה איהו דמי ואף על גב דמפקר
ליה כתר שעתא ולא דמי לשורי
שחפר בור בכרשום הריבס דחפריה
לאו דידיה היא ולדליל הנקשר
ברגל התרנגול מאליו דליל לאו
דידיה הוא: **ופוק**. קרי בין
מתכין בין שא"ן מתכין ומיכה בידי
היוקי: הווק. שזה היה עומד
במקומו ובה בעל הביט ומקל בו:
שניהם

הוא טן בנחל הניוק. דכיון דהי"ב ליה בעל חצר רשותא לעילוי
דוכתא חקני ליה בגוה והוא ליה חצר הניוק וחסר השומפין דפטור
נה על השן ועל הרגלו ה"מ משומף לחבריה דחסר של שניהם אבל
שור מעלמא דעל וזיק לחד מינייהו ובער בשדה אחר [שמות כג] קריין
זיה: **בכרשום הכניס** לאו דוקא
כלומר לא בשדה אחר דניוק קרינא
זיה: **מאי בכרשום ומאי שלם בכרשום**.
נקרן א"ן חילוק בין חצר הניוק לרה"ר
אי אמרת בשלמא פטור ומייב בעל
החצר היינו דשלל בכרשום פטור דל"ן
עלוי לשמרו: ולא משלמא אלא חני
נוק. והאי פטור מנוק שלם קאמר
וכרשום חייב מ"ט: **כרשום**. עו:
חביל. נחמס: **הכל בכרשום קביל**
עליה נטירותא. דכנהמו. וטעמא
דכרש' לאו משום דקסבר דמאן דעל
בכרשום קביל עליה נטירותא דכהנת
בעל חצר דהא איהו הוא דשני לעילוי
כולה רבנן היא ואוקי דבעל קדימות
על כרשום לא קביל עליו נטירותא
והכל דמפרש טעמא לקמיה דלמיפת
בעל צניעותא ואסתלקו מריותא דחצר
וגמלא דלוחביה מהאשה שנכנסה
לטחון משום דלא חשק למילתיה
הוא: **למיפת בעל צניעותא**. שנגלה
וצרופניה: **ובעל חצר חייב בנזיק**
הבור. א"ס הפקיר רשותו ואף על גב
דכתיב כי יכרה איש בור ולא [כי]
יכרה שור בור כיה"ה בבור כרה"ר דלאו
עליה דידיה רמייה למלווי: **הכל כיון**
דא"ס ליה למלווייה. מקמי דליפקייה
דהא בור דידיה הוא וכי אפקר כתר
הכי נותן מקלה כרה"ר: **הווק** בו.
שמקל בו: **רבץ פטור**. קס"ד השתא
רבץ ושכר כלם או נתקל בו צ"ה
לאחר שרכן: **וטעמו** נלוו. לאחר
מיקן. ודוקא כליו אבל הוא עלמו חוק
חייב בעל השור ולא פטירין ליה
משום איש בור ולא שור בור דכל
מדי דהו דדייה כשעת נפילה כגון
גללים וכגון שנפלה גמלו ולא העמידה
מחייבין ליה משום בור וא"ע"ג דאיהו
לא כרייה אלא הגמל כרהו כיון דבשעת
נפילה דידיה הוא ועליה לפלקייה כמו
דכרייה איהו דמי ואף על גב דמפקר
ליה כתר שעתא ולא דמי לשורי
שחפר בור בכרשום הריבס דחפריה
לאו דידיה היא ולדליל הנקשר
ברגל התרנגול מאליו דליל לאו
דידיה הוא: **ופוק**. קרי בין
מתכין בין שא"ן מתכין ומיכה בידי
היוקי: הווק. שזה היה עומד
במקומו ובה בעל הביט ומקל בו:
שניהם

ב א ב ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ כז כח כט לה לו לז
סך מון הלכה די
כמז עפין טו טושי"ע ח"ח
סימן ש"ג טפ"ד:
ב א ב ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ כז כח כט לה לו לז
ו ושי"ג הלכה ו סמג
שם טושי"ע ח"ח סימן ש"ג:
פ"ק ג וסימן ח"ח טפ"ד:
ב ב ד טושי"ע ח"ח סימן
ח"ח טפ"ד:
ב ג ו ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ כז כח כט לה לו לז
ו ושי"ג ח"ח ס"ז:
ו ושי"ג ח"ח ס"ז:
ב ב ד טושי"ע ח"ח סימן
ח"ח טפ"ד:
ב ג ו ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ כז כח כט לה לו לז
ו ושי"ג ח"ח ס"ז:
ו ושי"ג ח"ח ס"ז:

מוסף רש"י

משונה קרן בחצר
הניוק. קרן חמה וכל
תולדותיה קרן חמה
הואל ובעל ח"ח ח"ח
היו דרן לק"י וע"ל י"ג.

ב א ב ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ כז כח כט לה לו לז
סך מון הלכה די
כמז עפין טו טושי"ע ח"ח
סימן ש"ג טפ"ד:
ב א ב ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ כז כח כט לה לו לז
ו ושי"ג הלכה ו סמג
שם טושי"ע ח"ח סימן ש"ג:
פ"ק ג וסימן ח"ח טפ"ד:
ב ב ד טושי"ע ח"ח סימן
ח"ח טפ"ד:
ב ג ו ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ כז כח כט לה לו לז
ו ושי"ג ח"ח ס"ז:
ו ושי"ג ח"ח ס"ז:
ב ב ד טושי"ע ח"ח סימן
ח"ח טפ"ד:
ב ג ו ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ כז כח כט לה לו לז
ו ושי"ג ח"ח ס"ז:
ו ושי"ג ח"ח ס"ז: